

[Albrechtsen]

ner, som også SF har understreget skal være til stede, for at sådan noget som energiafgifter kan være forsvarelige.

Som et sådant første skridt i retning af et rimeligt afgiftssystem ud fra en energipolitisk og en social målsætning vil vi i dag stemme for dette forslag, men altså ikke uden at gøre opmærksom på, at det kun er et beskedent første skridt.

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det er en meget interessant udvikling, der er sket internt i Socialdemokratiet. Hvis man tænker tilbage på dengang, da påskepakken blev gennemført, vil man erindre, at var der nogen, der skældte ud over regeringens afgiftsbuket, så var det bl.a. også Socialdemokratiet. Læser man nu Socialdemokratiets betænkningssbidrag og erindrer de udtalelser, der kom fra den socialdemokratiske ordfører, dengang Fremskridtspartiets forslag var til første behandling, så må vi jo konstatere, at det, Socialdemokratiet sagde, dengang påskepakkens afgiftsforhøjelser blev vedtaget, var det rene nonsens.

Socialdemokratiet støtter jo i dag regeringens afgiftspolitik, og hvad værre er: Socialdemokratiet prøver ikke engang på at benægte det. Derfor må vi andre selvfølgelig spørge os selv: hvorfor spildte man alle de ord – ikke alene her i folketingsalen, men også udadtil – når man i bund og grund er enig med regeringspartierne og Det Radikale Venstre om, at afgifterne skal forhøjes med jævne mellemrum?

En anden ting, jeg også synes skal nævnes ved denne lejlighed, er, at skatteministeren jo på det seneste er kommet med nogle bemærkninger om, at afgifterne skal sænkes, bl.a. på benzin. Jeg vil gerne spørge skatteministeren: kommer de tanker, han har været fremme med i pressen, i form af konkrete lovforslag, og hvornår kommer de i givet fald? Bliver det inden sommerferien, eller var det bare nogle fromme tanker, som ministeren udtalte på egne vegne, uden at der faktisk var noget reelt indhold i dem?

Men som sagt: tiderne ændrer sig hurtigt, og det bekræfter jo også blot, at mange, mange af de udtalelser, der fremkommer her fra Folketingets talerstol og i særdeleshed fra Socialdemokratiet, er utroværdige.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal bare sige, at det er fantastisk, så dårligt hr. Dohrmann hører efter, hvad der foregår her i folketingsalen. Men selv om man ikke hører efter, så er der dog den mulighed, at man efterfølgende kan læse referaterne af debatten, og det må jeg anbefale hr. Dohrmann.

Vi har hele tiden, lige fra første gang vi diskuterede energiafgifter i dette Folketing, sagt, at vi er tilhængere af, at man i en situation med faldende energipriser målt i danske kroner forhøjer energiafgifterne, således at tilskyndelsen til at spare på energien fastholdes. Og, har vi så sagt – og det har været vores anke mod det, regeringen har foretaget sig – samtidig må der selvfølgelig være sociale kompensationer, der friholder de svageste grupper i dette samfund. Og det sagde vi også, da vi havde dette forslag til førstebehandling, hr. Dohrmann.

Men hr. Dohrmann kan sikkert også huske den debat, for da sagde jeg til hr. Dohrmann, at Socialdemokratiet nu fremsatte forslag om sociale kompensationer, og jeg spurgte, om Fremskridtspartiet ville stemme for dette, forslag. Men jeg kunne forstå af den debat, der var her for 12 dage siden, at det vil Fremskridtspartiet ikke. Og jeg synes ærlig talt, det er hr. Dohrmann, der skulle tage at læse, hvad hr. Dohrmann har udtalt under debatter i Folketinget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er klart, at den forhøjelse af afgifterne på olie og benzin, som vi her taler om, medfører en række problemer.

Det eneste, man kan sige med sikkerhed, er, at hvis vi ikke havde lavet den forhøjelse, ville problemerne være blevet mange gange større. Tænker man sig samtlige energiafgifter nedsat, sådan som Fremskridtspartiet har foreslået, vil det betyde en sådan udpumpning af købekraft, at det vil få nogle meget katastrofale virkninger for betalingsbalancen, og derfor er det klart, at man ikke kan være med til det.

De overvejelser, regeringen gør sig i forbindelse med grænsehandelen, skyldes først og fremmest, at regeringen føler, at grænsehandelen er et meget, meget alvorligt pro-